

TRZECI ROCZNY RAPORT UNII EUROPEJSKIEJ O REALIZACJI POSTANOWIEŃ KODEKSU POSTĘPOWANIA W EKSPORCIE BRONI

WPROWADZENIE

Kodeks Postępowania Unii Europejskiej w Eksporcie Broni został przyjęty 8 czerwca 1998 roku. Określa on wspólne kryteria eksportu broni, przyjęte w trakcie posiedzeń Rady Europy w Luksemburgu i Lizbonie w 1991 i 1992 roku i tworzy mechanizm wymiany informacji i konsultacji pomiędzy Państwami Członkowskimi.

Kodeks określa wysokie minimalne standardy zarządzania i ograniczania transferu broni konwencjonalnej dla wszystkich Państw Członkowskich. Unia Europejska rozpoczyna w ten sposób proces zmiany narodowych polityk eksportu broni.

Ustalenie Operacyjne 8 określa doroczną ocenę wdrożenia Kodeksu, osiągnięty postęp oraz inne istotne kwestie. Niniejszy dokument stanowi trzeci doroczny raport i przedstawia ocenę trzeciego roku wdrażania Kodeksu Postępowania.

I. OCENA TRZECIEGO ROKU WDRAŻANIA KODEKSU POSTĘPOWANIA

W pierwszym rocznym raporcie stwierdzono, iż w krótkim czasie osiągnięto znaczący postęp. Drugi rok, to rok istotnego rozszerzenia Kodeksu oraz umocnienia osiągnięć uzyskanych w pierwszym roku wdrażania. Trzeci rok odznaczał się osiągnięciem większości priorytetowych celów, określonych w pierwszym i drugim raporcie oraz określeniem nowych zagadnień, które trzeba będzie rozważyć i wprowadzić w życie.

Jednocześnie liczba zgłoszonych odmów i porad zwiększała się, odzwierciedlając nie tylko natężenie dyskusji, dotyczącej interpretacji Kodeksu Postępowania na poziomie krajowym, ale także rosnące przekonanie Państw Członkowskich do tego instrumentu, co przyczyniło się do zbieżności stanowisk w zakresie polityk i procedur dotyczących eksportu broni, stosowanych w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej.

Prowadzono ponadto dyskusje o pewnych aspektach polityk narodowych, z uwzględnieniem ich gotowości do wzajemnego zbliżania.

W efekcie nowych inicjatyw, mających na celu rozszerzenie geograficznego obszaru stosowania zasad zawartych w Kodeksie, zarówno na poziomie legislacyjnym jak i na poziomie praktycznego wdrażania, rozpoczęto dialog z państwami nie będącymi członkami Unii, które zobowiązały się przestrzegać tych zasad, a w szczególności z krajami Europy Środkowej i Wschodniej oraz z Cyprzem, Maltą i Turcją. Państwa Członkowskie z zadowoleniem witają fakt, iż zasady Kodeksu są coraz powszechniej uznawane i z pełną determinacją będą rozwój ten wspierać.

II. STAN ZAAWANSOWANIA WDRAŻANIA PRIORYTETOWYCH DZIAŁAŃ USTALONYCH W PIERWSZYM I DRUGIM RAPORCIE ROCZNYM

W pierwszym i drugim raporcie rocznym wyodrębniono dziesięć kluczowych obszarów (cztery w pierwszym raporcie i sześć w drugim), do rozważenia i zastosowania przez Państwa Członkowskie, w krótkim terminie. Są one związane z rozszerzeniem Kodeksu i zapewnieniem większej jego przejrzystości. Konkretnie osiągnięcia w pewnych obszarach, wyszczególnione zostały już w drugim raporcie rocznym. Dalsze postępy osiągnięte w pozostałych obszarach w trzecim roku wdrażania Kodeksu opisane są poniżej.

Zasadniczo identyczne transakcje.

Państwa Członkowskie kontynuowały dyskusję na ten temat w ramach Grupy Roboczej ds. Eksportu Broni Konwencjonalnej (COARM), w celu opracowania uzgodnionej przez wszystkie Państwa Członkowskie koncepcji zasadniczo identycznych transakcji. Dyskusja doprowadziła do osiągnięcia wspólnego stanowiska.

Codzienne działania związane z opisanym w Kodeksie mechanizmem odmowy, doprowadzą do zebrania doświadczeń, stanowiących podstawę zrozumienia, czym są zasadniczo identyczne transakcje.

Proces ten zostanie przyspieszony poprzez przyjęcie wszechstronnego podejścia do oceny transakcji i poprzez początkowe stosowanie szerokiej interpretacji koncepcji zasadniczo identycznych transakcji. Wynik konsultacji dostarczy doświadczeń potrzebnych do stopniowego rozwinięcia bardziej precyzyjnego określenia definicji tego terminu.

Dalsze przyspieszenie procesu zostanie zapewnione przez dzielenie się wszelkimi spostrzeżeniami i informacjami uzyskanymi w trakcie konsultacji, w efekcie których dwie transakcje uznane zostały za nie identyczne merytorycznie, przez konsultujące Państwo Członkowskie, w ramach COARM, w sposób tajny oraz w stopniu uwzględniającym uwarunkowania krajowe. Zgodnie z logiką takiego mechanizmu konsultacji, nie będzie to uznawane za działanie konkurencyjne.

Wspólna lista sprzętu do ochrony mienia i sprzętu policyjnego, nie stosowanego w celach wojskowych

Grupa Robocza COARM podjęła się zadania stworzenia listy sprzętu do ochrony mienia i sprzętu policyjnego, nie stosowanego w celach wojskowych, którego eksport winien być poddany nadzorowi, zgodnie z Kryterium nr 2 Kodeksu "Poszanowania praw człowieka w kraju końcowego przeznaczenia". Komisja ogłosiła obecnie propozycję Wspólnotowego mechanizmu kontroli eksportu sprzętu nie stosowanego do celów wojskowych, który może być wykorzystywany do stosowania represji wewnętrznych.

Rozwój wymiany informacji o narodowych politykach kontroli w eksporcie broni do określonych państw lub regionów uważanych za wymagające szczególnej czujności

Państwa Członkowskie potwierdziły swoją wolę przyspieszenia tego dialogu. Znacząco duża grupa odmów, przekazana w ramach mechanizmu zawartego w Kodeksie, jest zasadniczą podstawą tej wymiany. Wymiana informacji uzupełniona jest także regularną i systematyczną wymianą poglądów i danych o poszczególnych państwach i regionach pomiędzy Państwami Członkowskimi w ramach COARM.

Harmonizacja procedur wdrożonych w ramach Postanowień Operacyjnych Kodeksu

Państwa Członkowskie kontynuowały proces prac harmonizacyjnych, rozpoczętych bezpośrednio po przyjęciu Kodeksu Postępowania. Niedawne działania koncentrowały się na efektach odmów Unii Europejskiej dotyczących zezwoleń narodowych. W tej kwestii Państwa Członkowskie uznały, iż konsultujące Państwo winno zapewniać informacje zwrotne, dotyczące swojej decyzji Państwu powiadamiającemu, niezależnie od tego, czy decyzja o wydaniu zezwolenia jest pozytywna czy negatywna.

W odniesieniu do kwestii odmów udzielonych w okresie trzech poprzednich lat, Państwa Członkowskie wspomniały, iż obowiązek konsultacji ustał po trzech latach, jak zapisano w Kodeksie Postępowania. Uznano jednak, iż odmowy takie nie przedawniły się i mogły być przedmiotem wymiany informacji.

Harmonizacja narodowych raportów rocznych dotyczących zastosowania Kodeksu Postępowania

W świetle faktu, iż pewne dane zawarte w narodowych raportach rocznych, sporządzanych przez Państwa Członkowskie, są trudne do porównania, co utrudnia tworzenie zestawień informacji oraz ogranicza przejrzystość, Państwa Członkowskie zdecydowały o podjęciu próby zdefiniowania zharmonizowanego wzorca raportów narodowych, w szczególności w odniesieniu do statystyki.

Ostatecznie opracowano wzorzec danych statystycznych dla potrzeb raportów każdego z Państw Członkowskich. Jest to kolejny krok w kierunku opracowania zharmonizowanego wzorca, zwiększającego przejrzystość.

Koordinacja stanowisk Państw Członkowskich w wielostronnych instytucjach zajmujących się kwestiami kontroli eksportu broni

Koordinacja wewnątrz Unii Europejskiej była przedstawiana jako wzór do naśladowania w trakcie Konferencji ONZ, poświęconej Nielegalnemu Handlowi Bronią Strzelecką i Lekką, która odbyła się w Nowym Jorku w dniach 9-20 lipca 2001 roku, gdzie Unia Europejska była jedyną grupą państw, przedstawiającą całościowy plan działania.

Unia Europejska ustanowiła także wysoki standard spotkań przygotowawczych do konferencji, wykazując całkowity brak wahania w jednogłośnie (należącym do Prezydencji) wyrażaniu swoich planów i zamierzeń.

Propagowanie zasad zawartych w Kodeksie Postępowania w państwach nie będących członkami Unii

Unia Europejska i wszystkie Państwa Członkowskie nie ustają w wysiłkach w zachęcaniu innych eksporterów broni do przyjęcia zasad zawartych w Kodeksie.

18 grudnia 2000 roku Unia Europejska i Stany Zjednoczone ogłosiły deklarację, w sprawie odpowiedzialności państw i przejrzystości eksportu broni. W deklaracji tej stwierdzono, iż Unia Europejska i Stany Zjednoczone mają wspólną wizję, dotyczącą kwestii kontroli eksportu broni i podjęły decyzję o wspólnym działaniu na rzecz przekonania wszystkich państw eksportujących broń, do przyjęcia tych samych zasad kontroli i stopnia przejrzystości, jakie stosowane są w Unii i w USA. Uzgodniono, iż Unia i Stany Zjednoczone ponoszą w tym zakresie szczególną odpowiedzialność. Zgodnie z tym, Unia Europejska i Stany Zjednoczone nadal będą propagować stosowanie tych zasad z zapałem i wytrwałością, jakich cel ten wymaga.

W kontekście Konferencji USA poświęconej Nielegalnemu Handlowi Bronią Strzelecką i Lekką, która odbyła się w Nowym Jorku w dniach 9-20 lipca 2001 roku, zastosowanie kryteriów eksportowych było jednym z priorytetów Unii Europejskiej i wielokrotnie podkreślano, iż Europejski Kodeks Postępowania ma znacznie szerszy zakres i nie dotyczy wyłącznie broni strzeleckiej i lekkiej.

21 i 22 lutego w Phnom Penh w ramach Regionalnego Forum Grupy Państw Azji i Pacyfiku (ASEAN) odbyło się seminarium na temat eksportu broni konwencjonalnej.

Ponadto przeprowadzono również dwa seminaria na temat eksportu broni, aby wprowadzić państwa stowarzyszone, w zagadnienia praktyczne Kodeksu Postępowania - pierwsze w Warszawie w styczniu 2001 i drugie w Nikozji w czerwcu 2001.

Trójstronne spotkania polityczne prowadzone na poziomie ekspertów COARM z państwami stowarzyszonymi, państwami EFTA, będącymi jednocześnie członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Rosją i Ukrainą, są dobrą okazją do przedyskutowania przydatności zasad Kodeksu Postępowania.

III. DALSZE PYTANIA GRUPY ROBOCZEJ COARM ZWIĄZANE Z WDROŻENIEM KODEKSU POSTĘPOWANIA

Państwa Członkowskie kontynuowały działania zmierzające do uaktualnienia i harmonizacji ustaleń, dotyczących wdrażania mechanizmów Kodeksu Postępowania w następujących obszarach:

Eksportu sprzętu dla potrzeb humanitarnych

Kwestia potrzeby dopuszczenia eksportu kontrolowanego sprzętu dla potrzeb humanitarnych w okolicznościach, które zwykle spowodowałyby odmowę, na podstawie Kodeksu Postępowania, została rozpatrzona przez Grupę Roboczą COARM. W rejonach, na których zakończyły się konflikty zbrojne, pewne rodzaje kontrolowanego sprzętu mogą przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa cywili i do odbudowy gospodarczej. Państwa Członkowskie doszły do przekonania, że taki rodzaj eksportu broni nie stoi w sprzeczności z Kodeksem Postępowania Unii Europejskiej. Jak w innych przypadkach, tego rodzaju eksport musi być rozpatrywany oddzielnie w każdym konkretnym przypadku, zgodnie z kryteriami zawartymi w Kodeksie. Państwa Członkowskie wymagają odpowiednich zabezpieczeń przed wykorzystywaniem tego rodzaju eksportu w niewłaściwych celach oraz, tam, gdzie znajduje to zastosowanie, powinny posiadać możliwości odzyskania wyeksportowanego sprzętu.

Kontrola pośrednictwa w sprzedaży broni

Kwestia pośrednictwa w sprzedaży broni, została wielokrotnie podniesiona i przedyskutowana przez COARM, w kontekście wdrożenia Kodeksu Postępowania. Zgodnie z intencją wyrażoną w drugim raporcie dorocznym, Państwa Członkowskie kontynuowały, jak również poszerzyły, zakres tematyczny dyskusji, dotyczącej procedur monitorowania pośrednictwa w sprzedaży broni. Do chwili obecnej, osiągnięto porozumienie w kwestii wskazówek, dotyczących kontroli pośrednictwa, które może stać się podstawą prawodawstwa narodowego.

Mieszkańcy oraz jednostki wewnątrz Unii Europejskiej winni powstrzymać się od udziału w transakcjach sprzedaży broni, łamiących embarga Unii Europejskiej, ONZ czy Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, lub nie spełniających kryteriów Kodeksu Postępowania dotyczących eksportu broni. Pożądane jest także opracowanie sposobów wymiany informacji, dotyczących zarówno legalnego jak i nielegalnego pośrednictwa w handlu bronią, mających na celu rozszerzenie współpracy wewnątrz Unii Europejskiej, w celu zapobieżenia i zwalczania w/w procederu. Państwa Członkowskie postanowiły zatem, że pośrednicy w handlu bronią zamieszkujący, lub zarejestrowani wewnątrz Unii Europejskiej, i/lub wszelka działalność, polegająca na pośrednictwie w handlu bronią, mająca miejsce na terytorium Państw Członkowskich, winna być poddana kontroli. Kontrola winna dotyczyć działalności osób, lub podmiotów działających jako agenci, handlowcy lub pośrednicy w negocjacjach, lub organizacji transakcji, pociągających za sobą transfer broni i sprzętu wojskowego z jednego państwa do innego. Środki te stanowiąc będą przejrzyste ramy do opracowania zasad legalnej działalności w dziedzinie pośrednictwa.

W celu uniknięcia wykorzystywania luk prawnych, wynikających z różnych stanowisk narodowych oraz w celu przyspieszenia prac Państw Członkowskich nad opracowaniem dalszych, bardziej złożonych przepisów krajowych, poddano ocenie pewne sugestie dotyczące kontroli pośrednictwa w handlu bronią i wyciągnięto następujące wnioski.

W celu prowadzenia transakcji polegających na kupnie i sprzedaży (gdzie agent lub pośrednik wchodzi w sposób legalny w posiadanie broni lub sprzętu wojskowego) lub pośredniczeniu w sprzedaży (bez konieczności bezpośredniego nabycia własności), wymagane będzie uzyskanie pisemnego zezwolenia odpowiednich władz Państwa Członkowskiego, w którym działalność jest prowadzona, lub gdzie zamieszkuje, lub jest legalnie zarejestrowany pośrednik. Podania o wydanie zezwolenia powinny być rozpatrywane w każdym indywidualnym wypadku, zgodnie z kryteriami unijnego Kodeksu Postępowania w Sprawie Eksportu Broni.

Dodatkowo Państwa Członkowskie winny poważnie rozważyć możliwość rejestracji pośredników, lub wymagania od nich uzyskiwania pisemnego zezwolenia od odpowiednich władz, tam, gdzie zamieszkują. W trakcie rozpatrywania wniosku o wydanie zezwolenia na działalność w charakterze pośrednika w handlu bronią, należy uwzględnić wszelkie informacje dotyczące udziału w działalności niezgodnej z prawem. System rejestracji lub wydawania zezwoleń winien nie być rozumiany, jako system oficjalnego zatwierdzenia działalności, polegającej na pośrednictwie w handlu bronią, co wyraźnie widać poprzez utrzymywanie systemu umożliwiającego wydawanie zezwoleń indywidualnych lub globalnych.

Kontrola prawna, w tym obszarze o ogromnym znaczeniu, winna być wsparta skutecznie działającym systemem penalizacji. Państwa Członkowskie mogą wymieniać informacje na temat prawodawstwa, zarejestrowanych pośredników i pośredników, którym udowodniono udział w działalności niezgodnej z prawem, jak również mogą kontynuować dyskusję w ramach Grupy Roboczej COARM, w celu dalszego zdefiniowania m.in. ewentualnych kryteriów oceny wniosków o rejestrację działalności, polegającej na pośrednictwie w handlu bronią lub o uzyskanie zezwolenia na taką działalność.

Nieuchwytny transfer technologii

COARM podkreślił znaczenie rozważenia skutecznej kontroli prawnej elektronicznego transferu oprogramowania i technologii, towarów ze wspólnej listy, co już odbywa się w niektórych Państwach Członkowskich. Uzgodniono, że prowadzone będą dalsze prace w tym zakresie, uwzględniające działania w obszarze podwójnego zastosowania.

Dialog dotyczący konkurencji

Deklarując poparcie dla warunków działania, zamieszczonych w Kodeksie Postępowania, Państwa Członkowskie odczuwają, że przypadki wydawania zezwoleń, w których konsultacje związane z odmową, prowadzą finalnie do decyzji pozytywnej, mogą okazać się szczególnie użyteczne dla pogłębienia dialogu, na temat interpretacji kryteriów Kodeksu Postępowania, i mogą przyczynić się do zbieżności stanowisk w zakresie eksportu broni konwencjonalnej.

Przypadki takie mogą opierać się na osiągnięciach dotyczących omawianych kierunków i/lub mogą podkreślać różne sposoby interpretacji kryteriów. Państwa Członkowskie wyrażają zatem zgodę na udzielanie informacji dotyczących decyzji konkurencyjnych, w stopniu uwzględniającym uwarunkowania krajowe oraz w sposób tajny, nie tylko (jak jest to określone w postanowieniach operacyjnych) państwu odpowiedzialnemu za daną odmowę, ale także, w kontekście obrad COARM, wszystkim Państwom Członkowskim.

Korupcja

Grupa Robocza COARM przedyskutowała pewne aspekty swoich uprawnień w odniesieniu do problemu korupcji.

Procedury odwoławcze

Grupa Robocza COARM przedyskutowała kwestię procedur apelacyjnych związanych z eksportem sprzętu wojskowego.

Świadectwa o końcowym użytkowniku

Grupa Robocza COARM rozpoczęła dyskusje szczegółowych kwestii związanych z wymaganiami, które winny być zawarte w świadectwach o końcowym użytkowniku.

IV. WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE PRIORYTETÓW NA NAJBLIŻSZĄ PRZYSZŁOŚĆ

Kodeks Postępowania i powiązana z nim wspólna lista sprzętu wojskowego, tworzą podstawowy element spójności polityki Państw Członkowskich Unii Europejskiej, w zakresie eksportu broni konwencjonalnej.

Wspólne stanowisko podkreśla troskę Państw Członkowskich o zapewnienie spokoju regionalnego i ochronę praw człowieka, poprzez wdrażanie wysokich standardów minimalnych, dotyczących rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia na eksport broni.

Kodeks Postępowania zapewnia ponadto możliwość, poprzez wymianę informacji, zwiększenia zaufania pomiędzy Państwami Członkowskimi, a także wprowadzenia przejrzystych dla społeczeństwa mechanizmów, w szczególności poprzez opublikowanie trzeciego raportu rocznego.

Chociaż główne elementy wspólnego stanowiska Państw Członkowskich Unii Europejskiej wobec kontroli eksportu broni konwencjonalnej mogą wydać się właściwe, nie można uznać, że przy szybko zmieniającej się rzeczywistości, całe stanowisko zostało w pełni wdrożone.

Pomimo, że w trzecim roku wdrażania Kodeksu uzyskano znaczące efekty, pozostaje wiele do zrobienia. W szczególności należy rozpocząć prace nad pewnymi obszarami, którymi nie zajmowano się w przeszłości. W innych obszarach konieczna jest kontynuacja prac w celu konsolidacji osiągniętych wyników, choć same w sobie miały już one istotne znaczenie.

Należy wreszcie kontynuować i zintensyfikować działania mające na celu promocję zasad i kryteriów Kodeksu Postępowania wśród państw nie będących członkami Unii Europejskiej, które już osiągnęły znaczące efekty.

Państwa Członkowskie z zadowoleniem przyjmują zainteresowanie okazywane przez Parlament Europejski działaniami związanymi z Kodeksem Postępowania.

Dzięki pierwszemu i drugiemu raportowi rocznemu powstała praktyka jasnego identyfikowania pewnych wskazówek, dotyczących kwestii wymagających rozpatrzenia lub działań w najbliższej przyszłości, co umożliwi Państwom Członkowskim i ich partnerom z, oraz spoza Unii Europejskiej, nadzorowanie i mierzenie postępów we wdrażaniu Kodeksu.

I tak Państwa Członkowskie określiły następujące wskazówki:

1. Należy kontynuować proces zwiększania harmonizacji narodowych raportów i, w efekcie, tworzyć jaśniejsze, bardziej przejrzyste tabele podsumowujące.
2. Należy uzgodnić ostateczną formę przyjęcia systemu kontroli eksportu sprzętu do ochrony mienia i sprzętu policyjnego.

3. Należy kontynuować działania w obszarze pośrednictwa w handlu bronią, na podstawie już zatwierdzonych wskazówek.
4. Należy kontynuować działania w obszarze standaryzacji informacji wymaganych w świadectwach o końcowym użytkowniku.
5. Należy bliżej przyjrzeć się problemowi produkcji broni w państwach nie będących członkami Unii Europejskiej.
6. Należy rozpocząć działania zmierzające do ustanowienia skutecznej kontroli przez władze każdego Państwa Członkowskiego, elektronicznego transferu oprogramowania i technologii oraz sprzętu, wymienionego na wspólnej liście. Jako wzór w tym wypadku może posłużyć system kontroli eksportu towarów podwójnego zastosowania.
7. Należy kontynuować wysiłki, aby promować zasady i kryteria Kodeksu, wśród państw nie będących członkami Unii Europejskiej i organizacji międzynarodowych, m.in. na bazie Deklaracji Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych, na temat odpowiedzialności Państw i na podstawie przejrzystości dotyczącej eksportu broni.
8. Należy działać na rzecz większego zaangażowania Państw kandydackich we wdrażanie Kodeksu Postępowania.

ZAŁĄCZNIK I

Informacja dotycząca eksportu broni konwencjonalnej i wdrażania Kodeksu Postępowania w Państwach Członkowskich w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2000 roku

Dane statystyczne opracowywane są w różny sposób w każdym Państwie Członkowskim, nie istnieje bowiem jeden, zunifikowany standarda. W konsekwencji nie wszystkie Państwa mogły przedłożyć informacje wymagane przez obecne procedury w zakresie eksportu broni lub ustawodawstwa dotyczącego bezpieczeństwa danych.

Państwo	Całkowita wartość eksportu broni (Euro)	Całkowita liczba wydanych licencji	Liczba zgłoszonych odmów	Liczba rozpoczętych konsultacji dwustronnych	Liczba otrzymanych wniosków o konsultacje
Austria	562 545,511 (*)	1 542	14	0	0
Belgia	779 393 408,238 (*) 192 812 922,193 (**)	884	16	11	2
Dania	30 781 000 (**)	160 (sprzęt wojskowy) 76 (broń itd. Do użytku cywilnego)	2	0	0
Finlandia	23 712 900 (*) 23 485 224 (**)	149 (materiały obronne) 58 (broń i amunicja cywilna)	6 (materiały obronne) 5 (broń i amunicja cywilna)	0	1(materiały obronne) 6 (broń i amunicja cywilna)
Francja	6 955 300 000 (*) 2 739 100 000 (**)	5 254 AEMG (licencje eksportowe) 4 708 CIEEMG (broń i amunicja cywilna)	112	10	1
Niemcy	2 843 000 000 (*) 680 000 000 (**)	9 997	27	5	7
Grecja	20 961 941 (*)	48	0	0	0
Irlandia	31 394 439,86 (*)	416	0	0	0
Włochy	856 352 172 (*) 603 800 316 (**)	522 (finalne) 161 (czasowe) 61 (odnowione)	24	2	3
Luksemburg	94 854 (*) 92 747 (**)	14	0	0	0
Holandia	416 600 000 (*)	Brak danych	15	0	3
Portugalia	22 098 957 (*) 12 726 720 (**)	229	1	1	0
Hiszpania	138 278 830 (**)	663 (indywidualne, globalne lub czasowe) 349 (poprawki)	6	0	1
Szwecja	4 640 000 000 SEK (*) 4 371 000 000 SEK (**)	666	8	1	0
Wielka Brytania	1 720 510 000 GBP (**)	8 371 standardowe indywidualne licencje eksportowe 419 otwarte indywidualne licencje eksportowe	61	6	1

(*) Całkowita wartość wydanych licencji.

- (**) Realna wartość eksportu.
- (1) Dane dotyczące wyłącznie eksportu
  - (2) Realna wartość eksportu dotyczy wyłącznie eksportu broni i amunicji *sensu stricto*. Nie obejmuje ona pozycji podlegających prawodawstwu dotyczącemu broni używanej także dla celów nie wojskowych.
  - (3) Realna wartość eksportu dotyczy wyłącznie eksportu sprzętu wojskowego wyeksportowanego pomiędzy 1 lipca a 31 grudnia 2000.
  - (4) Realna wartość eksportu dotyczy wyłącznie eksportu artykułów wojennych.
  - (5) Identyfikacja wartości eksportu opiera się na klasyfikacji towarów w unijnych Kodach Taryfowych, która nie odpowiada klasyfikacji towarów podlegających strategicznej kontroli eksportu. Z tego względu nie było możliwe podanie prawdziwej wartości wyeksportowanych towarów.

B. DANE STATYSTYCZNE WEDŁUG REGIONÓW GEOGRAFICZNYCH

Państwo	Afryka Północna	Afryka Subsaharyjska	Ameryka Północna	Ameryka Środkowa i Karaiby	Ameryka Południowa	Azja Centralna	Azja Północno-wschodnia	Azja Południowo-wschodnia	Azja Południowa	Unia Europejska	Inne państwa europejskie	Środkowy wschód	Oceania
Austria	(a) 17 (b) 2 007 919	(a) 31 (b) 1 295 503	(a) 88 (b) 258 322 707	(a) 22 (b) 1 784 048	(a)134 (b) 8 049 353	(a) 4 (b) 46 176	(a) 13 (b) 3 444 117	(a) 143 (b) 156 596 131	(a) 59 (b) 5 007 756		(a) 622 (b) 35 404 365	(a) 182 (b) 7 581 682	(a) 62 (b) 2 526 66
Belgia	(a) 8 (b) 1 331 267,3 (c) 102 008,2	(a) 9 (b) 1 348 502,1 (c) 1 238 947	(a) 151 (b) 165 148 497 (c) 2 564 968,4	(a) 20 (b) 7 083 352,7 (c) 4 457 968,4	(a) 50 (b) 10 886 795 (c) 22 350 005,8		(a) 23 (b) 9 775 381,3 (c) 3 724 005,2	(a) 41 (b) 31 403 356,1 (c) 2 965 004,9	(a) 4 (b) 78 566,2 (c) 55 007,5	(a) 154 (b)347 150 957,6 (c) 44 528 989,9	(a) 121 (b) 51 673 152,2 (c) 5 002 962,1	(a) 81 (b) 141 090 011 (c) 93 933 995,9	(a) 21 (b) 12 223 569,5 (c) 1 890 01
Dania		(a) 1 (c) 0	(a) 19 (c) 25 279 000		(a) 1 (c) 0		(a) 2 (c) 2000		(a) 3 (c) 0	(a) 91 (c) 4 448 800	(a) 28 (c) 945 000	(a) 3 (c) 0	(a) 2 (c) 107 000
Finlandia		(a) 2 (b) 150 696 (c) 16 869	(a) 9 (b) 219 815 (c) 348 401		(a) 5 (b) 41 450 (c) 22 874		(a) 1 (b) 194 (c) 0	(a) 40 (b) 58 050 (c) 43 931		(a) 71 (b) 16 863 632 (c) 5 542 482	(a) 30 (b) 5 895 962 (c) 16 672 347	(a) 11 (b) 149 898 (c) 745 620	(a) 8 (b) 115 066 (c) 84 699
Francja	(a) 103 (c) 27 460 000	(a) 205 (c) 44 780 000	(a) 285 (c) 87 400 080	(a) 25 (c) 89 500 000	(a) 533 (c) 62 300 400	(a) 22 (c) 37 600 000	(a) 263 (c) 54 500 000	(a) 317 (c) 108 600 000	(a) 519 (c) 336 400 000	(a) 1 599 (c) 762 400 000	(a) 329 (c) 250 300 000	(a) 722 (c) 260 300 000	(a) 86 (c) 12 900 0
Niemcy	(b) 4 000 000 (c) 0	(b) 9 080 800 (c) 0	(b) 480 000 000 (c) 33 000 060		(b) 35 000 000 (c) 5 000 060	(b) 4 000 000 (c) 1	(b) 158 000 (c) 43 000 000	(b) 84 000 000 (c) 6 000 000	(b) 33 000 000 (c) 0	(b) 1 284 000 000 (c) 342 000 000	(b) 469 000 000 (c) 74 000 000	(b) 253 000 000 (c) 177 000 000	(b) 14 000 0 (c) 0
Grecja		(a) 2 (b) 448 669	(a) 7 (b) 27 258		(a) 4 (b) 151 947			(a) 8 (b) 1 818 611		(a) 6 (b) 5 810 025	(a) 17 (b) 12 496 420	(a) 4 (b) 207 011	
Irlandia			(a) 32 (b) 450 080	(a) 1 (b) 16 600				(a) 1 (b) 437 100		(a) 168 (b) 27 396 500	(a) 10 (b) 3 094 100		
Włochy	(a) 8 (b) 4 767 839 (c) 8 125 608	(a) 6 (b) 300 334 872 (c) 1 844 836	(a) 52 (b) 81 899 041 (c) 89 693 138	(a) 8 (b) 21 427 347 (c) 66 565	(a) 46 (b) 16 941 175		(a) 19 (b) 5 395 976 (c) 14 219 895	(a) 42 (b) 16 887 193 (c) 9 543 504	(a) 51 (b) 93 866 957 (c) 64 833 017	(a) 171 (b) 145 716 407 (c) 275 163 600	(a) 39 (b) 146 274 990 (c) 22 236 892	(a) 59 (b) 18 994 019 (c) 86 167 115	(a) 21 (b) 3 847 15 (c) 4 289 56
Luksemburg	(a) 2 (b) 558									(a) 7 (b) 57 484 (c)	(a) 4 (b) 4 090 (c)	(a) 1 (b) 30 615 (c)	
Holandia	(b) 2 200 000		(b) 97 900 000	(b) 50 000	(b) 2 100 000		(b) 78 500 000	(b) 6 500 000	(b) 19 800 000	(b) 152 900 000	(b) 19 700 000	(b) 4 300 000	(b) 1 700 00
Portugalia	(b) 2 397 850 (c) 2 683 998	(b) 6 555 836 (c) 626 445	(b) 1 123 812 (c) 8 320 191	(b) 74 424 (c) 53 551	(b) 245 258 (c) 673 582		(b) 49 059 (c) –			(b) 7 132 318 (c) 5 232 271	(b) 1 829 055 (c) 1 939 574	(b) 19 242 (c) 22 205	(b) 174 902 (c) 174 901
Hiszpania	(c) 8 097 682	(c) 780 670	(c) 23 994 404	(c) 422 409	(c) 1 461 047			(c) 3 339 351	(c) 8 529 172	(c) 60 859 175	(c) 1 483 805	(c) 15 956 810	(c) 293 324
Szwecja	(a) 2 (b) 450 000 (c) 2 040 000	(a) 10 (b) 550 000 (c) 0	(a) 108 (b) 48 200 000 (c) 47 870 000	(a) 6 (b) 19 000 000 (c) 23 430 000	(a) 10 (b) 1 700 000 (c) 58 400 000		(a) 22 (b) 2 500 000 (c) 1 090 000	(a) 54 (b) 213 500 000 (c) 56 430 000	(a) 11 (b) 12 700 000 (c) 12 250 000	(a) 198 (b) 102 400 000 (c) 104 000 000	(a) 115 (b) 63 800 000 (c) 138 000 000	(a) 4 (b) 200 000 (c) 170 000	(a) 14 (b) 3 500 00 (c) 10 480 0
Wielka Brytania (wartości w GBP)	(a) 61 (b) 5 250 000 (c) 940 000	(a) 523 (b) 88 250 000 (c) 5 510 000	(a) 1 656 (b) 162 000 000 (c) 198 890 000	(a) 22 (b) 6 750 000 (c) 460 000	(a) 403 (b) 50 750 000 (c) 25 170 000	(a) 23 (b) 7 750 000 (c) 30 000	(a) 759 (b) 162 500 000 (c) 188 220 000	(a) 669 (b) 177 250 000 (c) 119 160 000	(a) 905 (b) 81 000 000 (c) 23 180 000	(a) 4 050 (b) 749 000 000 (c) 171 380 000	(a) 1 123 (b) 128 250 000 (c) 22 830 000	(a) 1 099 (b) 261 250 000 (c) 502 640 000	(a) 572 (b) 22 250 0 (c) 257 380

- (a) Liczba wydanych licencji
- (b) Całkowita wartość wydanych licencji (w Euro)
- (c) Realna wartość eksportu (w Euro)
- (1) Dane dotyczące wyłącznie eksportu broni cywilnej
- (2) Dane w punkcie (b) Realna wartość eksportu dotyczy wyłącznie eksportu broni i amunicji *sensu stricto*. Nie obejmuje ona pozycji podlegających prawodawstwu dotyczącemu broni używanej także dla celów nie wojskowych.
- (3) Liczba licencji w punkcie (a) dotyczy wyłącznie sprzętu wojskowego, dane w punkcie (c) dotyczą okresu od 1 lipca do 31 grudnia 2000 roku.
- (4) Realna wartość eksportu dotyczy wyłącznie eksportu artykułów wojennych.
- (5) Dane w punkcie (b) są niedokładne z dwóch przyczyn: (i) gdzie wartość licencji dla jednego kraju jest większa niż 0 GBP, ale mniejsza niż 250 000 GBP, dane zostały zaokrąglone do tej wartości, (ii) wartość wydanych licencji nie musi koniecznie odpowiadać wartości wyeksportowanych towarów. Dane w punkcie (c) identyfikacja wartości eksportu opiera się na klasyfikacji towarów w unijnych Kodach Taryfowych, która nie odpowiada klasyfikacji towarów podlegających strategicznej kontroli eksportu. Z tego względu nie było możliwe podanie prawdziwej wartości wyeksportowanych towarów.

ZAŁĄCZNIK II

Raporty narodowe dostępne są w formie wydruku lub w formie elektronicznej w Internecie pod następującymi adresami:

Niemcy	www.bmwi.de , wybierz "politikfelder", wybierz "Aussenwirtschaft & Europa", wybierz "exportkontrolle"
Belgia	Diplobel.fgov.be.
Dania	Ministerstwo Spraw Zagranicznych, N4 Asiatisk Plads 2, DK - 1448, Kopenhaga K, Dania lub www.um.dk (raport będzie dostępny pod koniec 2001 roku)
Finlandia	www.vn.fi/plm/index.html
Francja	www.defense.gouv.fr/actualites/dossier/d49/index.html
Irlandia	www.entemp.ie/export
Włochy	Raport rządowy w sprawie eksportu broni dla Parlamentu - wydany przez Camera dei deputati i Senato della repubblica (Doc. LXVII n.5)
Holandia	www.minez.nl
Wielka Brytania	www.fco.gov.uk
Szwecja	www.utrikes.regeringen.se/inenglish/pressinfo/information/publications/html